

Bisbat
de
Lleida

ASSEMBLEA DIOCESANA 2025. BISBAT DE LLEIDA: CAMÍ SINODAL, CAMÍ D'ESPERANÇA

A la llum de la presentació feta en l'Assemblea Diocesana 2025 del contingut del document final del Sínode, els diferents grups participants en ella expressen i senyalen en general aquells elements de les conclusions sinodals que, d'una banda, destaquen per a tots nosaltres per la seva rellevància de cara al treball i la vida pastoral de la nostra Diòcesi i d'altra, aquells altres que mostren camins per a afrontar les nostres necessitats pastorals i ens mouen a una vida cristiana arrelada en Jesucrist i en el seu anunci al món.

En efecte, els participants en l'Assemblea Diocesana 2025, *Camí sinodal, camí d'esperança*, reconeixen que el Sínode obre un horitzó de renovació i de corresponsabilitat i dibuixa un determinat estil de viure i d'anunciar l'Evangeli, fidel al seguiment de Jesucrist i obert al món en tota la seva diversitat i complexitat. En aquest sentit manifesten que les actuacions pastorals dels propers anys en la nostra Diòcesi i al interior de les nostres parròquies, moviments i serveis pastorals, han d'orientar envers l'excel·lència principalment en la consecució de dos objectius: *intensificar camins de renovació pastoral i la formació per a la missió*.

El present resum de les aportacions dels grups participants sistematitza les idees i els elements més àmpliament expressats, així com també els suggeriments que, a criteri dels participants, permetran inserir l'esperit del Sínode en el cor de cadascú i de les decisions de les diverses institucions diocesanes. Les aportacions fetes, seguint la pauta del qüestionari lliurat als grups, s'articulen en tres epígrafs que recullen tant reflexions i propostes generals, com altres més específiques, vinculades a les diferents àrees del treball pastoral en la Diòcesi.

1.- ACCENTS MÉS RELLEVANTS QUE SUSCITA EL SÍNODE PER AL TREBALL PASTORAL PROPER, D'ACORD AMB QUE EXPRESSEN ELS GRUPS DE L'ASSEMBLEA DIOCESANA DE 2025

a.- Conèixer Jesús: conversió a Ell i viure d'acord amb Ell és

Els grups de l'Assemblea expressen que d'acord amb l'ensenyament sinodal aquest principi implica per a nosaltres:

- Donar importància a tenir i cuidar moments de trobada amb Jesús ("per donar, hom s'ha d'omplir"). Al respecte alguns comenten que hi ha a qui pot semblar que pregar pot ser vist com una acció "extraterrestre" o "evasiva" de la realitat, però la vida, afegeixen, està amarada amb la presència del Pare, per això ella és "signe" i "crida" de Déu.
- Ardor i coratge per a compartir, donar raó i anunciar que és Ell el motiu i fonament de la nostra fe.
- Seguir l'impuls de l'Esperit, present en l'interior de cadascú - sols Ell és capaç d'enderrocar els murs interiors, s'afirma. "No som seguidors d'un projecte de servei als altres o d'una idea, som seguidors de Jesús i enviats a fer-lo present en el món en el que vivim", es conclou.
- Autoestima, record agraït i renovació vital per a ser el que som: imatge de Déu. I també coratge i confiança per a viure en sintonia amb la manera de viure de Jesucrist.

- Seguiment i adhesió/opció personal a Crist, qui, segons destaquen de l'ensenyament sinodal els components dels grups:

- * Estima apassionada i confiada al Pare, en mans de qui se posa, perquè és u amb Ell i l'Esperit.
- * Assumeix la realitat de tota persona, sense jutjar-la, per a que es converteixi del que la inhumanitza i tingui vida abundosa, d'aquesta manera promou i garanteix la dignitat de tota persona.
- * Es lliura als homes com a expressió de l'amor sanador i salvador del Pare.
- * Envia l'Església com a signe en el temps de l'amor de Déu, especialment als més desfavorits per qualsevol motiu.

b.- Progressar i desenvolupar la qualitat espiritual per a seguir i proclamar Jesús. En aquest punt, se senyala en els diferents grups, que el treball pastoral de tots ha d'accentuar:

- * L'Alegria, fonamentada en l'Esperança i expressada en el bon tracte i en la mirada positiva sobre el que vivim, perquè el convenciment de que hi ha una manera nova de viure omple el cor.
- * La pregària personal que duu a percebre la presència de l'Esperit en la vida quotidiana i a contemplar com Déu es manifesta en ella perquè s'hi ha encarnat.
- * L'Eucaristia i l'oració comunitàries, amb una litúrgia ben preparada, participada i rica en el cant. Se senyala que la celebració comunitària ha d'afavorir pregar i s'ha de celebrar en sintonia amb el sentir de tota l'Església, tenint cura de no fer prevaler la sensibilitat creativitats personal o grupal per sobre del seu significat eclesial profund.

En aquest sentit s'indica també que la pregària d'adoració ha de tenir com a font la Paraula de Déu i ha de conduir a la pràctica del servei i de la caritat, cooperant, servint i sumant, tant individual com comunitàriament.

c.- Optar per ser i per fer deixebles de Jesús, vivint a la manera d'Ell. La reflexió feta en els diferents grups posa de relleu que aquest principi demana:

- Viure en actitud orant ("contemplatius en l'acció en el món") i buscar el silenci interior com l'Evangeli mostra que feia Jesús. Aquest ensenyament sinodal invita a:
 - Aprendre a pregar en mig del món.
 - Actuar reconeixent el bé de l'altre (comunió/complementarietat) i buscant el bé per a tots (implicació/servei en la realitat).
 - Escoltar l'Esperit per a restar en actitud de conversió personal i comunitària de tot el que dificulta la renovació espiritual. I concretant més encara, abandonar el prejudici que bloqueja, la rutina, la comoditat, la por o la resignació de qui pensa que de poc pot servir el que podem fer o de que "sempre s'ha fet així".
- Ser agosarats per a donar raó de la manera moral cristiana de viure i dels motius per a seguir creient. En aquest sentit els grups de l'Assemblea troben necessari tant que s'ofereixi en la Diòcesi, Arxiprestat, Parròquies, Moviments i Serveis processos de formació, com que creixi el compromís de participar en ells. I això perquè, inspirats en l'ensenyament sinodal, diuen que la conversió i renovació pastoral es tracta de:
 - * Enfortits en la fe, fomentar un estil de vida comunitària, configurada per l'acollida, l'escolta i la credibilitat evangèlica, sense tergiversacions, ni reduccionismes.
 - * Alimentar l'esperança pròpia i la dels altres, concretant-la en la manera d'estar present en la família, el lleure, el treball, el veïnatge, la parròquia, el poble, ...

Bisbat
de
Lleida

Ampliant aquesta reflexió, a més de les anteriors orientacions transversals que il·luminen la nostra vida eclesial i social, els grups participants, en la seva reflexió concretada als àmbits del treball pastoral, expressen també que el Sínode encoratja a:

1.- Espiritualitat

Entenem, diuen els grups que han treballat aquest àmbit, que el Sínode recorda que “el seguiment de Jesús és la clau de l’acció pastoral”. En aquest sentit expressen que l’esperit sinodal és esperit de conversió i de renovació pastoral envers una espiritualitat personal i comunitària que accentua:

- * Discernir/preguntar-se què ens demana Déu i assumir la pròpia vocació a participar, correspondre’ns i cooperar en l’Evangelització i en la qualitat de la vida comunitària. “La missió de cadascú és necessària, es diu, com ho és cada membre per al cos”. I s’afegeix que només cadascú pot realitzar la seva pròpia missió, per això “la corresponsabilitat en la missió que brota del baptisme, és necessitat imprescindible per al bé de la Comunitat” al costat de la que és pròpia també del ministeri ordenat.
- * Posar el carisma i la vocació (laical, religiosa o ministerial) de cadascú al servei de la única missió de l’Església. L’espiritualitat que deriva de la doctrina sinodal és una espiritualitat que duu a assumir “responsabilitats estables i de servei” tant al interior de la Comunitat com en el barri, poble o societat en general. Aquesta idea sinodal exigeix conversió d’aquells criteris que no afavoreixen el respecte a la diversitat de dons de l’Esperit, la unitat en la fe i la missió i la promoció dels altres.

En relació a l’anterior, els grups de l’Assemblea, manifesten àmpliament la particular importància i significat que creuen que això té en una Diòcesi petita com la nostra on sumar, cooperar i complementar-se entre grups, en programes, en plans de formació, en recursos i calendaris, especialment quan són afins, és una necessitat ineludible, tant per al futur de cada parròquia i grup, com per a l’eficàcia de cada pla i projecte de treball pastoral que tinguin.

- * Participar, rectors, laics i religiosos, en la definició, gestió i avaluació d’objectius i recursos comuns, cooperant plegats en el sí dels òrgans sinodals de la Parròquia, la Diòcesi o el Moviment i Servei (p. ex. Consell de pastoral o equips) i proporcionar suport i cooperació a les persones que en formen part.

Sobre aquesta qüestió destaquen els grups que han participat en la reflexió en aquest àmbit que, amb les persones que han assumit responsabilitats en la Comunitat, Grups, Associació, Moviment o Servei, s’ha de procurar, particularment: 1.- Que tinguin una cura especial per la seva formació, 2.- Que ten l’àmbit pastoral on treballen els recursos formatius i d’acompanyament que necessiten.

2.- Anunci i estil de vida parroquial

El grups que treballaren aquest àmbit en l’Assemblea coincideixen en valorar la importància, a la que es refereix el Sínode, de la conversió pastoral. Concorren també, en línies generals, en que aquest ensenyament sinodal, ha de ser per nosaltres una crida a forjar un estil de vida personal i comunitari configurat per les virtuts de l’escolta, l’acollida, l’acompanyament, la corresponsabilitat, l’anunci, la pregària i la fidelitat confiada en l’acció de l’Esperit. Conclouen, en aquest sentit, que aquestes han de ser les línies de renovació pastoral entre nosaltres.

Per a avançar en aquest camí, deixant ressonar l’esperit sinodal, indiquen també que l’estil de treball i els plans d’actuació, tant en les comunitats parroquials com en els grups apostòlics que vulguin concretar operativament la conversió i la renovació pastoral, hauria de realitzar el següent procés: 1.- Contemplació i escolta (pregària, Paraula i diàleg contemplatiu) d’allò que ens demana l’Esperit, 2.- Planificació, per petita que sigui, d’allò que es proposem fer per a respondre’hi, 3.- Discerniment de les circumstàncies i dels recursos humans, espirituals, formatius i materials necessaris i 4.- Avaluació.

Bisbat
de
Lleida

Aquest procés, subratllen els grups, ha de ser compartit (suma i complementarietat) pels diferents carismes de la comunitat, motiu pel qual, conclouen, ha de realitzar-se, gestionar-se i avaluar-se en el sí dels òrgans sinodals: Consell de pastoral, equips d'acció pastoral, grups, ...

Des d'aquesta perspectiva, pensen els participants en l'Assemblea Diocesana, el Sínode ens convoca a promoure, impulsar, assegurar i enfortir tant els ministeris dels laics, religiosos i preveres, com els espais sinodals de la parròquia o de la Diòcesi: Consells, Àrees, Equip motor, Grups de persones corresponsables en la parròquia, Consell de Pastoral, Grup d'economia, Trobades arxiprestals i diocesanes, ... "Aquesta manera de fer i de ser és educativa en ella mateixa i possibilita la sostenibilitat i la vitalitat parroquial", així com la integració en la realitat del seu entorn urbà o rural i la dels nou-vinguts i/o allunyats de l'Església.

La trobada i la gestió d'aquests òrgans i serveis, es diu, és "llevat de renovació i anunci" en el sí del poble, del barri, de la comarca o de la Diòcesi d'una Església oberta, acollidora, que escolta, acull, acompanya i anuncia l'Evangeli "com a cos", unida en la fe i servidora i missionera per naturalesa.

Aquestes orientacions sinodals per a la vida parroquial i comunitària, afegeixen els grups, ens demana:

- * Implicació, continuïtat i acompanyament per part del rector de la comunitat. Ell exerceix un lideratge, particularment rellevant en les comunitats rurals, d'aquí la rellevància per a la Diòcesi que té la seva renovació teològica i l'orientació sinodal del seu treball pastoral.
- * Conversió personal i pastoral tant de les "maneres habituals de fer", com dels prejudicis. Cal assumir pràcticament, diuen els grups que les nostres comunitats i grups es composen, cada vegada més, de gent mol diversa. Aquest fet posa de relleu que en les nostres comunitats, sigui singularment o sigui agrupant-se, no ha de mancar ni un servei d'acollida, ni respostes integradores de la diversitat ("el llenguatge simbòlic i cordial i el gest que ho expressa i apropa és molt important", s'afirma en diversos grups), ni atenció específica als immigrants.
- * Reconèixer, respectar i valorar el do de les altres persones, promovent, respectant, reconeixent i apreciament la seva aportació en tots els àmbits de la vida parroquial:
- * Actitud positiva, amable i alegre en les relacions interpersonals en la comunitat. La presència i proximitat és molt important en la dinàmica sinodal, més encara quan l'altre viu situacions de necessitat derivada de l'exclusió, la vulnerabilitat, ...
- * Humilitat i cooperació amb el carisma, capacitat o servei de l'altre i amb l'orientació general del Bisbe de la Diòcesi, cooperant, aportant, compartint, ...; en aquest sentit cooperatiu "si no hi ha petits canvis significatius, conclouen els grups, no hi ha esperit sinodal", afirmen els grups.

3. – Pastoral socio-caritativa

Els grups que han reflexionat en aquest àmbit afegeixen que la llum que ens aporta el Sínode per a la renovació pastoral la missió ens condueix a treballar pastoralment integrant els criteris de:

- Predilecció pels desfavorits i els immigrants. Expressen aquests grups llur preocupació pel respecte a la dignitat de les persones, especialment a la dels que no tenen cobertes les necessitats bàsiques. El criteri referencial del treball pastoral ha de ser, diuen, esdevenir signes de la presència de Jesucrist. I això, afegeixen, és: 1.- El criteri de fidelitat evangèlica del treball que fem, 2.- Llevat de renovació personal i comunitària.

"La diferència és un do", senyalen aquests grups, no pas un conflicte, en conseqüència, tant els que viuen amb carències, com els que troben dificultats per a la seva integració en una cultura que no és la seva original, "han de trobar entre nosaltres el seu lloc de vida eclesial" i de fe. Sectors socials com aquests han de ser per a nosaltres una urgència evangelitzadora, conclouen.

- "Treballar com a cos eclesial". És necessari que la dimensió caritativa sigui l'ànima de la renovació pastoral i, per tant transversal en tota l'acció eclesial. En l'àmbit socio-caritatiu, conclouen els grups, és

Bisbat
de
Lleida

particularment important “un treball cooperatiu, coordinat i en xarxa, si es pretén que el servei eclesial sigui transparent i eficaç”.

Treballar així requereix claredat en els objectius, fidelitat a l'esperit de l'Evangeli i una bona planificació, en aquesta acció, sense dubte, Càritas Diocesana és un suport potent per a totes les comunitats i particularment per a les parròquies més petites.

Expressen els grups d'aquest sector, que l'acció caritativa de cada grup eclesial ha de ser així perquè:
A) Té condicions socio-culturals i legals pròpies, B) Demana creativitat, coratge, trencar esquemes, cooperar amb altres institucions sense minvar la raó i finalitat evangèlica i eclesial de l'acció, C) Sumar i sumar-se per a que la caritat sigui significativa i eficaç i D) Implica no perdre de vista que l'Església no és ni una institució de serveis socials, ni una ONG, com ens recorda la doctrina sinodal.

- Cooperació i complementarietat entre els diferents carismes de l'Església, entre els diferents plans d'actuació i entre els calendaris perquè, indiquen els grups, la riquesa que això comporta consolida la presència i l'acció de l'Església, desplega la seva missió i la possibilita millor, especialment en Diòcesis petites com la nostra i en zones amb poca població.
- Formació continuada per a aquesta missió. Cal continuar la que s'ha iniciat en el passat curs i introduir-hi continguts com el lideratge pastoral, demanen aquests grups. Es tracta d'una formació que ha d'obrir a: ① Saber practicar l'escolta activa (“de vegades callar comunica més que parlar, els signes són més eloqüents”), ② L'acompanyament i ③ La reflexió sistematitzada sobre el pensament eclesial i la reflexió psico-pedagògica (suggereixen els grups que són fonts privilegiades el Document del Sínode, el Catecisme de l'Església Catòlica, la Doctrina Social de l'Església i la doctrina eclesial sobre els nous reptes morals i culturals que viuen les persones).

4.- Formació

Els diferents grups assumeixen que, en una Església sinodal, la corresponsabilitat i la complementarietat són virtuts per a obrir camins de renovació pastoral i per a una formació sòlida de cara a la missió. Creuen que la nostra Església a Lleida ha de seguir creixent en aquesta direcció i, per a això, indiquen que la formació ha de servir per a:

- Preparar i ensenyar a escoltar de manera atenta els signes de la presència de Déu, mitjançant processos de discerniment espiritual i moral, tant personal com grupal i comunitari
- Crèixer espiritualment no sols en la dimensió íntima i personal, sinó també en la comunitària, mitjançant el cultiu de virtuts com l'escolta, l'acollida, l'acompanyament, la corresponsabilitat servicial, ... per a ser, més encara, comunitats i grups oberts i evangelitzadors.
- Conèixer i comprendre criteris contrastats per a entendre i interpretar, a la llum de l'Evangeli i de l'ensenyament eclesial, i de manera esperançada, la realitat d'avui i els camins a través dels quals anunciar l'Evangeli.

L'objectiu d'aquesta formació, s'indica, ha de ser promoure i fonamentar ser deixebles de Jesús, anunciar-lo amb coratge i alegria i ser capaç de compartint l'experiència cristiana en el sí de la Comunitat eclesial i amb els altres. En aquest sentit el Catecisme de l'Església Catòlica, la Doctrina Social de l'Església o la Formació Bíblica, es recorda, són recursos fonamentals de cara a la renovació pastoral i la formació en la corresponsabilitat.

Contemplant les propostes sinodals, reiteren els grups que han treballat aquest àmbit, que la formació que ha de promoure la Diòcesi ha de considerar els reptes i circumstàncies noves que viuen les nostres Comunitats parroquials urbanes i rurals. En particular, ha de servir tant per a desenvolupar destreses en l'acollida, l'acompanyament i integració de la diversitat en el seu sí, com per a capacitar per a donar raó

de la fe professada. Seguint el plantejament sinodal, que urgeix a ésser testimonis i sortir a l'encontre, s'indica per part dels grups d'aquest àmbit que aquesta formació ha d'abastar:

- * Els reptes en la transmissió de la fe (generacionals, culturals, ideològics, ètics, ...) que viu la gent del nostre entorn i l'impacte socio-cultural, ètic i religiós de la diversitat cultural (en aquest punt es recorda que "els emigrants són també agents de pastoral i un do per a promoure que les nostres comunitats siguin es renovin i siguin acollidores").
- * Les necessitats pastorals i de renovació que apareixen en les nostres comunitats cristianes, i en la nostra Diòcesi, així com també les derivades de la missió específica que han assumit els laics.
- * La fonamentació bíblica, moral, teològica i pedagògica d'allò que creiem i anunciam.

En aquest sentit els grups afegeixen que aquesta formació: ① S'ha de dirigir simultàniament tant a preveres i religiosos com a laics (Es diu, al mateix temps, que el Sínode s'adreça a tota la comunitat eclesial, tant d'ambients urbans com rurals, tant a les comunitats religioses com als grups i moviments cristians), ② Ha de tenir present les peculiaritats del medi rural ③ Ha d'incorporar el suport dels llenguatges virtuals més convenients, com indica el Sínode i ④ S'ha de concebre més com un procés que com un curs acadèmic.

Acaben indicant els grups que han treballat en aquest àmbit que afortunadament la nostra Diòcesi disposa per a dur a terme tot això tant d'un àmbit diocesà de formació com, particularment, de l'IREL amb el que es necessari comptar, diuen.

2.- NECESSITATS EN LA NOSTRA DIÒCESI, INDICADES EN ELS DIFERENTS GRUPS DE L'ASSEMBLEA, QUE POSA DE RELLEU EL PENSAMENT SINODAL

La recepció del missatge del Sínode, expressada de manera tant rica pels grups participants en l'Assemblea-2025 com demostren les aportacions recollides en el paràgraf anterior, ha servit de guia per a que els membres de l'Assemblea poguessin detectar de manera més precisa les necessitats pastorals que, mirant el futur proper, convé que afronti la nostra Diòcesi.

En aquest sentit constaten que, el Sínode ha estat un poderós focus que il·lumina la direcció vers la que hem de caminar i, en concret, ens fa prendre una major consciència dels nostres reptes pastorals:

- a) Formació per a la missió en clau de renovació, comunió i corresponsabilitat que contempli tant els nous llenguatges i mètodes de treball com el testimoniatge i la pràctica pastoral, així com el testimoniatge, l'acompanyament personal i el lideratge de les comunitats.

Es manifesta que, progressant a partir de l'experiència formativa realitzada en l'any pastoral anterior, necessitem un pla de formació continuada, entesa com un procés.

En aquest context, en diferents grups, es fa referència al paper també formatiu de l'homília de l'Eucaristia, no solament la de la missa dominical i s'afirma que per a molts la formació cristiana se limita únicament a l'homília. Que convé:

- Una adequada formació bíblica per tal que els fidels puguin comprendre millor el missatge de la Paraula.

- Preparar bé les homilies, ben arrelades en la Paraula de Déu, en la doctrina eclesial i en la reflexió teològica actualitzada, per això és bo que hagi espais de formació conjunta, fidels i preveres.
- Plantejar dos o tres idees clares i breus en l'homilia i relacionar-les amb la vida concreta de la gent, per això la promoció de grups de formació bíblica i de litúrgia poden contribuir poderosament a millorar en aquest aspecte.

Reconeixen, però, els diferents grups presents en l'Assemblea2025, que no tots poden seguir un procés formatiu continuat, per això, en una diòcesi petita com la nostra, caldria tenir molta cura tant a no duplicar serveis i multiplicar ofertes - això sols aconseguiria acabar, diuen, afeblint i fomentant ser illes més que xarxes –, com a no “urbanitzar” la formació diocesana. Per a respondre a aquestes condicions, se senyala que caldria:

- Facilitar l'accés “on line” a la formació general que doni el Bisbat.
 - Plantejar-se, a nivell diocesà, moments i formes renovades específiques de primer anunci per a joves, difosos també a través de les plataformes virtuals i/o on line.
 - Seguir aprofundint en propostes formatives aplicades especialment a l'acompanyament, a la iniciació a la vida cristiana (catequistes) i a la cura pastoral dels joves i dels malalts.
 - Definir en cada arxiprestat l'eix de formació que necessiten, laics i preveres d'allí i cooperar, sumant, tant en projectes inter-parroquials, senzills i viables com en recursos per a dur-los a terme.
 - Compartir moments o ofertes comuns formatives entre diversos serveis i Delegacions pastorals de la Diòcesi.
- b) Cultura de l'acollida, l'escolta i l'acompanyament en les parròquies, moviments i serveis pastorals i articulació d'espais de diàleg intercultural per a impulsar el diàleg, la cooperació i la integració eclesial especialment dels nou-vinguts. D'igual manera, cultura de la corresponsabilitat eclesial, no solament donant espai comunitari a cada vocació, sinó també, planificant, gestionant, revisant i preveient d'acord amb criteris sinodals de responsabilitat laical, de transparència, de participació i de missió.
- c) Insistir i prioritzar una pastoral d'infants de postcomunió, d'adolescents i de joves, amb la major intensitat que sigui possible i dedicació de mitjans, tant per a proposar-los espais d'activitat eclesial per ells com per a la seva formació i acompanyament en el seu procés del descobriment i seguiment de la persona de Jesús (es troben a faltar en les parròquies, comenten els grups, tant grups de joves com a dirigents/animadors de Pastoral juvenil adequadament formats).
- d) Consolidar, en la línia iniciada en la Delegació de família i vida, la Pastoral familiar que abasti tant la preparació al matrimoni com la formació i l'acompanyament familiar en tots els moments de la vida, tota vegada que és necessari que la nostra Diòcesi ofereixi una atenció especial a les situacions particulars de cada parella, derivades de conviure com a matrimoni.
- Aquesta acció, per a que tingui futur, és necessari articular-la tant professionalment, per a que tingui qualitat, com cooperativament amb les Delegacions de Catequesi i d'Apostolat seglar i amb l'Àrea pastoral de formació.
- e) Organitzar la formació dels preveres tenint presents els objectius diocesans de l'any per tal que puguin motivar i acompanyar els laics que participen en plans diocesans de formació. Tot evitant el clericalisme, cal reconèixer que el mossèn és una autoritat en la parròquia, sobretot en els pobles, per això cal una cura particular en actuar tenint present el principi de que les decisions compartides són sempre més eclesials i de que ha de ser una prioritat promoure vocacions laicals, així com també al ministeri i la vida consagrada.
- f) Fomentar i potenciar el voluntariat (sessions, trobades, projectes, ...) fins i tot, si cal i es pot, fent borsa comuna d'agents i de plans de pastoral entre parròquies i, si convé, promoure escola de voluntariat.

Bisbat
de
Lleida

Sota l'aixopluc del Consell de Pastoral de la parròquia o de la Delegació o Servei corresponent de la Diòcesi, compartir amb institucions que treballen en el barri, en la comarca o en el poble, sempre des de la pròpia identitat cristiana, esforços i serveis per a atendre amb major eficàcia, especialment a tantes persones grans que viuen soles en els nostres pobles i barris.

g) Renovar objectius pastorals en la Diòcesi, particularment en les parròquies i arxiprestats, prioritzant aquelles accions i/o activitats conduents a:

- Crear família/casa en les trobades i celebracions de cada parròquia: conèixer-se-interessar-se altruísticament uns per altres – saludar - propiciar ambient d'alegria-comptar - facilitar la cooperació-...
- Definir un propòsit o meta en l'àmbit de la formació per als que participen en els grups parroquials i en les celebracions eucarístiques i posar els mitjans que resultin possibles i adequats, avaluant-ne el seu progrés.
- Posar l'accent i ajudar a formular-lo en que cada comunitat parroquial o Unitat de Pastoral disposi d'un grup o Consell per a 1.- Planificar, gestionar i revisar pastoralment, els objectius, la formació dels membres dels grups que formen la comunitat, 2.- Gestionar els recursos de que disposen i per a 3.- Coordinar aquest treball amb les Delegacions i Serveis pastorals diocesans.
- Promoure que en les diferents parròquies hi hagin establiment persones, referents acceptats i fiables en els temes que afecten a l'Església i l'Evangelí, i comptar decididament amb elles.
- Articular en les parròquies, amb els òrgans diocesans que ja treballen en el sector, un pla de promoció vocacional, així com també de voluntariat.

h) Intensificar espais de pregària i de reflexió cristiana en les parròquies, unitats de pastoral, arxiprestats i Diòcesi, mitjançant: ① Recessos i exercicis espirituals, ② La introducció i/o continuïtat, allà on ja es fa, de la litúrgia de les hores, ③ Foment en les parròquies d'espais d'adoració de l'Eucaristia, ④ Implement o manteniment, d'acord amb les possibilitats de cada comunitat, de la participació de les persones en les celebracions de la fe, així com de la seva qualitat celebrativa i ⑤ Afavorir i avançar en l'aprofundiment bíblico-teològic en les diverses expressions de pietat popular.

3.- PROPOSTES

L'Assemblea, havent acollit cordialment les orientacions sinodals, realitzà un seguit de propostes per a operativitzar els principis proclamats pel Sínode i respondre a les nostres necessitats pastorals. Al respecte proposà les següents línies d'actuació pastoral:

A.- De manera general: Tota la Diòcesi ha de prioritzar en els seus plans d'actuació:

- 1.- Crear un espai o espais d'Atenció-Escolta-Acompanyament espiritual, el més individualitzat i proper possible, també per a famílies, autònomament o amb parròquies properes o per a tota la Diòcesi, i articular al mateix temps l'acompanyament de les persones que han assumit responsabilitats en la comunitat, en els moviments apostòlics o en els serveis pastorals, per tal d'ajudar-los a viure el seu compromís com una resposta a la crida de Jesús i un servei eclesial.
- 2.- Millorar l'atenció i assistència pastorals a les persones majors que es troben soles, especialment si estan malaltes o en fase de dol, assegurant per a això grup o persones singulars que se sentin cridades a aquest servei.
- 3.- Realitzar, conjunta i cooperativament amb altres institucions diocesanes (Càritas, Fundació Verge Blanca, ...), una campanya per a impulsar el voluntariat parroquial i la corresponsabilitat comuni-

Bisbat
de
Lleida

tària i promoure una trobada diocesana que visualitzi aquest treball i encoratgi els participants

- 4.- Reflexionar i realitzar, a partir del que ja s'està fent en les parròquies i en la Delegació de Família i Vida, el treball pastoral amb famílies. Per a això, en primer lloc, tots els implicats en aquest sector pastoral, convindria que fessin una mirada i una valoració del treball que ja es realitza (Trobades, preparació a la celebració d'algun sacrament, catequesi familiar, Oratori, actes lúdics, rutes, preparació al matrimoni, ...). A partir de la realitat resultant discernir, no solament el que tenim en comú, sinó també el que podem sumar per a millorar l'atenció pastoral a les famílies.
- 5.- Potenciar la pastoral juvenil, A) Consolidant i regularitzant les trobades de coordinació previstes dels implicats en la pastoral juvenil, B) Promovent entre els grups diferents de joves (confirmació, Col·legis de l'Església, Esplais, MIJAC, Delegació de pastoral de joves, ...) una trobada diocesana que visualitzi la dimensió eclesial del treball i C) Fomentant la corresponsabilitat dels joves en el treball diocesà pastoral amb ells.
- 6.- Potenciar el catecumenat, així com la adequada preparació a participar en els sacraments d'iniciació.
- 7.- Impulsar des del Bisbat que parròquies, Moviments o Serveis Diocesans defineixin/formulin, per a poder-lo compartir i revisar, el seu programa de treball pastoral per al proper any pastoral, tenint present les prioritats diocesanes i les de l'Església universal, per tal d'aplicar els criteris pastorals que brollen d'aquesta Assemblea.
- 8.- Treballar en els arxiprestats, i avaluar el seu resultat en el Consell diocesà de pastoral i de presbiteri, un pla per a assegurar que, en cada parròquia urbana o rural: A) Hi hagi consell de pastoral, B) Igualment responsables laics d'economia, i C) Persones que siguin el pont entre la o les parròquies i el Bisbat i les seves institucions diocesanes, particularment amb Càritas, per a aconseguir que cada parròquia compti amb persona o persones de contacte amb les delegacions diocesanes amb les que es relaciona el treball pastoral parroquial.
- 9.- Intensificar la difusió, divulgació i presència en els mitjans de comunicació d'allò que fa la Diòcesi i de la vida al interior dels Moviments i Serveis, evitant silencis davant situacions que generen perplexitat entre la nostra gent o no són evangèliques.
- 10.- Revisar l'estructura de Diòcesi per tal que sempre sigui àgil, suficient i adaptada. Una Diòcesi petita, com una parròquia petita, ha de donar resposta a les necessitats pastorals de tots, tanmateix, en solitari, no podrà fer-ho amb la qualitat i suficiència necessàries. En relació a això, ressenyen els grups, la doctrina sinodal ofereix una resposta i una invitació a mirar més enllà del propi campanar, a compartir recursos, a refondre serveis i a racionalitzar millor el que fem, complementant-se.
- 11.- Activar els ministres laicals. El Sínode, es comenta en els grups, encoratja a tots a la corresponsabilitat i motiva a reconèixer, de manera pràctica, el ministeri baptismal i la missió laical en la gestió de les comunitats parroquials, dels moviments i dels serveis pastorals. Des d'aquesta òptica se suggereix en els grups de l'Assemblea Diocesana la conveniència pastoral d'implementar la presència i dedicació dels ministres laicals que, en cooperació amb el ministeri ordenat, contribuïrien garantir que arreu de la Diòcesi l'Església pugui aplegar la comunitat al voltant de la Paraula de Déu, alimentar la fe amb la comunió i la pregària comunitària i animar pastoralment la comunitat, fins i tot quan es reuneix per a celebrar el baptisme o les exèquies.

Aquesta renovació, s'indica en els grups, demana un plantejament diocesà en torn a aquests ministeris, així com el desplegament d'un pla de formació en consonància al que, fins ara, ja està definit en la nostra Diòcesi, relatiu a la formació i a les condicions per a l'exercici en la Diòcesi d'aquests ministeris.

B.- De manera específica:

1) Àmbit del creixement espiritual

- Promoure i organitzar recessos en les parròquies i exercicis espirituals en la Diòcesi.
- Acollir i acompanyar la pietat popular i els actes que se'n deriven, especialment al voltant de la Setmana Santa, per tal que tots ells puguin ser viscuts com una experiència sinodal, de

Bisbat
de
Lleida

conversió i d'anunci o de primer anunci. Per a això, compartir tantes vegades com sigui necessari i convenient, en el sí de l'àrea pastoral corresponent, el treball dels consiliaris i/o assessors religiosos de les confraries i reunir els seus presidents per a afavorir compartir i millorar el que afecta a tots.

- Aprofundir en les comunitats, grups i parròquies una espiritualitat de cooperació i de sumar per enfortir eclesialment les diverses iniciatives i missions que cadascú ha assumit.
- Allà on sigui possible i necessari, obrir més temps els temples; recuperar la pregària el rosari en comunitat i incrementar la pregària eucarística contemplativa i d'adoració.
- Promoure i facilitar un espai de formació per a aprendre a pregar.
- Impulsar la "lectio divina" i la pregària de les hores.
- Vetllar i acompanyar espiritualment les confraries de Setmana Santa perquè esdevinguin espais d'anunci o primer anunci, d'evangelització, de diàleg, de cooperació mútua i de complementaritat.
- Afavorir actes de cooperació entre les confraries i devocions marianes per animar, difondre i imitar l'acollida de Déu i el seguiment de Jesús de Maria al temps que la seva constància en la fe i l'acompanyament de l'Església missionera.
- Organitzar, des de l'Àrea d'Espiritualitat, la jornada de les 24 hores per al Senyor, conjuntament amb totes les associacions relacionades amb el tema, i promoure la implicació de grups, parròquies i Col·legis de l'Església.

2.- Àmbit d'organització i serveis a la comunitat

- Revisar, en els òrgans corresponents, i de la manera més participada possible, l'estructura actual de funcionament de la Diòcesi, per fer-la més sinodal, àgil i ajustada a la realitat, tot evitant implementar organismes i accions que no responguin a necessitats objectives.
- Preservar les esglésies com a llocs de culte i tenir cura de que els espais eclesiàstics realitzin un servei religiós, social, educatiu i cultural, segons el cas, tenint especial cura, si cal i hi possibilitat, d'obrir-los als sense sostre.
- Ajustar el nombre de celebracions a la realitat objectiva de les parròquies, servant els principis de presència, servei, acompanyament, sostenibilitat, ...
- Abordar en l'ordre del dia del treball dels consells corresponents el tema dels ministeris laicals, per tal d'estudiar que laics, amb l'adequada preparació i amb la missió explícita, en les condicions establertes ja en la nostra Diòcesi, i amb la missió específica que atorgui el Sr. Bisbe, s'incorporin a l'animació de la comunitat parroquial i diocesana, així com a diversos serveis pastorals com funerals, baptismes, celebració de la Paraula, ...
- Que a cada parròquia, tot i que el mossèn és el responsable de l'acció caritativa de la comunitat, s'organitzi un grup de persones o aquella persona que vetllin per la dimensió caritativa de l'acció parroquial, informin regularment a tota la comunitat, promoguin el creixement en la sensibilitat servicial que ha de tenir tota comunitat i assegurin la coordinació de la dimensió caritativa de la parròquia amb els serveis diocesans de Càritas.
- Amb humilitat i fidelitat a la identitat eclesial, preocupar-se perquè la comunitat cristiana cooperi i sigui present en els esdeveniments del poble o del barri i sumi la seva experiència a l'esforç de la comunitat humana en la que radica la parròquia.
- Donar prioritat a que en cada parròquia hi hagi un grup de persones o un consell organitzat que, amb el rector, programi, revisi, gestioni els recursos i obri camins de futur per a la comunitat. En aquest sentit seria bo, en la mesura del que sigui possible, fer el mateix o similar amb parròquies associades com a unitat de pastoral i en el sí dels arxiprestats.
- Des de l'interior dels arxiprestats definir aquells àmbits d'acció pastoral que una parròquia per si sola, pels motius que sigui, no pot atendre amb garanties de suficiència alguna de les seves necessitats pastorals i buscar els mitjans per a cooperar entre tots.

3) Àmbit de Formació

Coordinat i acompanyat per l'Àrea Diocesana de formació i d'Evangelització,

Bisbat
de
Lleida

- Seguir oferint, com en el darrer any pastoral, en cooperació amb les institucions diocesanes que ofereixen plans de formació, en especial amb l'IREL, una proposta de formació:

- * Per a la missió i el lideratge pastoral en les comunitats parroquials.
- * Realista, operatiu i testimonial,
- * “*Aplanada*” en la vida diària,
- * Capacitadora de persones per que siguin impulsores en la vida parroquial.

- Incorporar l'IREL a l'elaboració i desenvolupament del pla de formació que s'acordi.
- Oferir un pla d'actuacions per al proper curs pastoral que contempli el contingut de la formació per a laics i preveres i el suport virtual que precisarà, per tal que tots els que ho desitgin puguin participar en ell.
- Estudiar i analitzar, en l'Àrea de formació i/o en el grup dels Caps d'Àrea, les necessitats específiques de formació que s'han enumerat en l'Assemblea per a definir un itinerari de treball de cara a respondre-hi adequadament.

Lleida, resum aportacions de l'Assemblea Diocesana de 31 de maig de 2025 _____